

Otakar Zich: ESTETIKA DRAMATICKÉHO UMĚNÍ

Teoretická dramaturgie

V Nakladatelství AMU právě vychází nové vydání klasického díla české divadelní teorie – *Estetika dramatického umění* Otakara Zicha. Přestože kniha čerpající z univerzitních přednášek předního českého estetika vznikala v první třetině 20. století, je dodnes základní literaturou pro studium (nejen) na divadelní fakultě, zvláště pak pro přípravu budoucích profesionálních herců, režisérů, dramaturgů i dalších tvůrčích povolání v oblasti scénických umění.

„Základní myšlenka této knihy je za prvé ustavení dramatického umění jako samostatného a soběstačného umění, v němž by činohra, zpěvohra a žánry jim příbuzné byly zahrnuty jako speciální druhy. Za druhé formulace obecných zákonů tohoto umění, z nichž by zákony řečených žánrů vyplývaly specializací podle svých zvláštních podmínek látkových. Tedy zkratka systematické zpracování nového umění, souřadného známým a uznaným uměním dosavadním.“ (Otakar Zich, 1931)

OTAKAR ZICH

ESTETIKA
DRAMATICKÉHO
UMĚNÍ

Na rozdíl od předchozích estetických teorií, které přiřazovaly drama k poezii a operu k hudbě, přichází Otakar Zich s převratným názorem, že obojí náleží do „svézákonného umění dramatického, jehož jádrem je herec jednající na scéně“. Dramatické umění se tak vlastně rovná pojmu divadlo, neboť se odehrává na divadelní scéně, a jednotlivé dramatické dílo je pak definováno jako „to, co vnímáme (vidíme a slyšíme) po dobu představení v divadle“.

Zichova estetická koncepce obráží vývoj moderního divadla, jehož základ tvoří ve 20. století inscenace jako svébytný scénický artefakt, tvořený jednotlivými složkami (dramatickým textem, hereckým projevem, scénickou výpravou, hudbou atd.), které ve výsledku tvoří složitý významový celek.

Zvláštní pozornost věnuje herectví, které podle něho tvoří základní složku dramatického umění: podle jeho vlastních slov se mu zdá, že herectví „proti dřívějším dobám, kdy u nás žilo slavným životem, je teď zatlačeno z obecného zájmu přílišným kultem režie. Miluji herce. Proto jsem psal tolik o jejich tvůrčí práci. I režiséry mám rád, ale ne ty naduté, kteří považují herce za ‚materiál‘ pro své veledílo. Právě režiséři tak nečiní, pracují s herci a dobře cítí, že jsou z jedné rodiny.“

Otakar Zich (1879–1934) byl český estetik, hudební skladatel a vysokoškolský pedagog. Na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy studoval matematiku a fyziku, navštěvoval ale souběžně také přednášky z estetiky a filozofie. Po absolutoriu vyučoval na gymnáziu v Domažlicích, kde se začal věnovat výzkumu tance a lidové písně. Celý život také komponoval a je autorem několika oper, kantát a komorních skladeb. Na Filozofické fakultě Karlovy Univerzity se v roce 1911 habilitoval dvoudílným spisem *Esthetické vnímání hudby*, titul profesora estetiky pak získal na nově založené Masarykově univerzitě v Brně, kde do roku 1924 vyučoval a byl také ředitelem filozofického semináře. Následujícího roku se vrátil na pražskou filozofickou fakultu a obnovil zde po smrti svého učitele Otakara Hostinského (1910) výuku estetiky a vedl také až do své smrti v roce 1934 estetický seminář. V roce 1931 pak vydává svůj nejdůležitější spis – *Estetiku dramatického umění*.

Více informací o této publikaci i dalších edičních počinech Nakladatelství AMU (včetně e-shopu) najdete na adrese: www.namu.cz

Chcete-li knihu redakčně zpracovat, zažádejte si o recenzní výtisk.

[Eva Zavřelová / eva.zavrelova@amu.cz](mailto:eva.zavrelova@amu.cz)

NAMU